

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717010303
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5717010303.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.01.2018 takto

rozhodol:

obžalovaný

P. C., nar. XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom Ž., B. XX, prechodne bytom Ž., B. XX, t. č. v ÚVTOS Ilava,

uznáva sa za vinného, že

dňa 14.11.2016 v čase o 12.30 h v obchodnom dome Lidl v Martine - Priekope, Ul. Priekopská č. 10164/49A, z predajnej plochy z regálu zobral 4 ks čokolád zn. Strawberry Yogurt v celkovej hodnote 5,96 €, ktoré si vložil pod bundu, následne prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia tohto tovaru, pričom bol zadržaný príslušníkom SBS, odcudzené veci boli nepoškodené vrátené na predajnú plochu, čím uvedeným konaním spôsobil škodu odcudzením spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s., Bratislava, Ružinovská I/E, IČO: 35793783 vo výške 5,96 €, pričom uvedeného skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol pre skutok z 10.03.2015 Okresným úradom Žilina pod č. k. 0U-ZA-0VVS2- 2015/036129, právoplatným 21.04.2016, postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia 60,- € a bol trestným rozkazom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. 0T/5/2016 z 15.01.2016, právoplatným 15.01.2016, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák., a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 421/16/5506 podala dňa 16.03.2017 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému P. C., stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný P. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.01.2018 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný bol samosudcom poučený, že toto jeho vyhlásenie súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia bude považovať za priznanie spáchania skutku.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa kvalifikujú ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor a obhajkyňa zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Samosudca Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste. Na hlavnom pojednávaní konanom 11.01.2018 súd podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy - odpis z registra trestov a lustráciu v registri priestupkov na obžalovaného - potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedenom výroku.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spácha čin hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec, nepatriaca páchatel'ovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu a ktorú páchatel' nemá vo vlastnej dispozícii.

Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel' si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatel'mi). Zmocniť sa veci môže páchatel' sám (vlastnou rukou) alebo za pomoci nástroja (napríklad žeriavnik naloží odcudzované panely na auto spolupáchatel'a). Páchatel' môže použiť aj tzv. „živý nástroj“, ktorým môže byť osoba trestne nezodpovedná, konajúca z donútenia. Trestný čin je dokonaný aj vtedy, ak páchatel'a odníme vec z dispozície poškodeného a ukryje ju na inom mieste s úmyslom vec neskôr vyzdvihnúť, podobne je čin dokonaný, ak po násilnom vniknutí do miestnosti, páchatel' pomocou kľúčov vnikne do skriň a stolov, odcudzí z nich veci a uloží do pripravenej batožiny, aj keď potom za ďalším účelom v miestnosti zotrvá (R 51/1976-I).

Vyššie uvedené konanie obžalovaného popísané v obžalobe prokurátora súd právne posúdil ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f), ods. 3 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý (Okresným úradom Žilina pod č. k. 0U-ZA-0VVS2- 2015/036129, právoplatným 21.04.2016) a spáchal čin hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp. zn. OT/5/2016 z 15.01.2016, právoplatným 15.01.2016).

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Obžalovaný P. C. má viacej záznamov v evidencii priestupkov, podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ 17-krát súdne trestaný, pre spáchanie prevažne majetkovej trestnej činnosti, za čo mu boli uložené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/58/2016 zo dňa 26.01.2017, právoplatným 26.01.2017 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a) Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. P. C. zistil rovnováhu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - obžalovaný sa k trestnému činu priznal a aj ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona), príťažujúcou okolnosťou u obžalovaného je to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). V tomto konkrétnom prípade za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f), ods. 3 písm. b/ Tr. zák., je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov až do 3 rokov. Nakoľko samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe prokurátora a súd prijal toto jeho vyhlásenie, čím obžalovaný výrazne uľahčil dokazovanie pre súdom a zároveň neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predzaznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu, preto okresný súd v nadväznosti na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 použijúc analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona obžalovanému z tohto dôvodu mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu o jeden mesiac (z dolnej hranice trestnej sadzby stanovenej vo výmere 6 mesiacov na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov), tak ako to môže urobiť prokurátor v rámci konania o dohode o vine a treste. Súd v tomto smere prihliadol i na výšku spôsobenej škody (5,96 €) a taktiež i tú skutočnosť, že odcudzený tovar bol nepoškodený vrátený a poškodená spoločnosť cestou svojho splnomocnenca si nežiadala náhradu škody.

S poukazom na osobu obžalovaného, náchylnú pre páchanie prevažne majetkovej činnosti, súd je toho názoru, že pre dosiahnutie účelu trestu je potrebné na obžalovaného pôsobiť represívne, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý bol súdom stanovený vo výmere 5 mesiacov, teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby (viď vyššie). Súdu neuniklo, že obžalovaný sa dopustil predmetného protiprávneho konania (skutok zo dňa 14.11.2016) krátko potom čo bol prepustený (15.07.2016) z výkonu trestu odňatia slobody uloženému mu za spáchanie majetkovej trestnej činnosti (trestný rozkaz OS Považská Bystrica sp. zn. OT/5/2016 z 15.01.2016).

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti pred spáchaním tohto trestného činu, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd je toho názoru, že takto stanovený druh trestu zabezpečí nápravu obžalovaného / prvok individuálnej prevencie/ a zároveň bude pôsobiť aj voči ostatným občanom - potenciálnym páchatelom / prvok generálnej prevencie/, aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.